

Número 541 - 30 de juny 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

**El Grup Orero segueix
creixent cap Algèria i el
sud de França
(invertirà a Port-Vendres 4 milions
d'euros)**

Segueix el 'culebró' de la querella PP-Bloc

**Les administracions es posen dures amb els
recursos hídrics**

Caixa Rural Benicarló arriba ja als 3.860 socis

la recepta de l'encenalls

El grup Orero de Benicarló busca entorns més favorables i inverteix en unes drassanes en el sud de França

OR-France no suposarà canvis en la indústria de Benicarló sinó un servei addicional als clients de França. L'elevat preu del gas-oil encareix el transport d'embarcacions al port benicarlando

text REDACCIÓ

El Grup Orero, que compta amb diverses drassanes pel mediterrani, dedicades a la reparació i fabricació de vaixells de pesca de fibra de vidre, ultima l'obertura d'una nova delegació en Port-Vendres (França) que es denominarà Or-France. El grup empresarial benicarlando ultima els últims detalls legals i jurídics que requereix el funcionament de la societat i espera poder obrir portes als seus clients de França el pròxim 1 de setembre. La inversió final s'aproximarà als quatre milions d'euros. Ja en la primera fase s'han invertit prop de 400.000 euros en l'adequació i ampliació d'uns antics tallers.

Port-Vendres és un municipi turístic dels Pirineus Orientals de gairebé 6.000 habitants situat en la Costa Vermella. Posseeix el port d'aigües profundes més important d'aquesta zona que es perllonga fins a la Península Ibèrica i en altres temps va ser el principal punt d'embarcament cap a Algèria en època de domini francès. En l'actualitat és un dels ports pesquers més importants del Rosselló. Per la seua proximitat amb Catalunya, el Grup Orero utilitzarà personal del seu filial Ormar 2000 de Vilamalla i Figueres (Girona). Posteriorment també de Benicarló. Aquesta empresa compta a Benicarló amb el seu principal pilar, unes modernes drassanes que han fabricat embarcacions per a mig món i reparades altres tantes.

Les noves instal·lacions suposen la reconstrucció d'uns tallers i estan dedicades a taller mecànic naval de motors i reparació de bucs de pesca amb casc de fibra de vidre (PRFV) així com a la venda d'efectes navals i nàutics.

Modernes drassanes

Les embarcacions de pesca

realitzades amb fibra de vidre (PRFV) evidencien a l'envellir problemes d'osmosis pel disseny de la pròpia resina. El gel-coat que recobreix aquesta estructura no és completament impermeable i l'aigua que entra pels capil·lars de la resina es descompon i podreix la superfície del vaixell, podent arribar a col·lapsar-lo. El Grup Orero les repara i preveu, fins i tot, en un futur

“la crisi del gas-oil mobilitza el sector”

ve de la pàgina anterior

abastar en la seua activitat la construcció de iots. En l'actualitat, la divisió naval del grup Orero empra a 250 treballadors directes.

La crisi del gas-oil mobilitza el sector

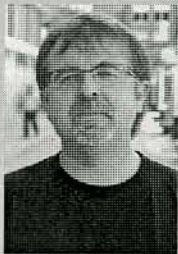
Lluny de suposar cap deslocalització, aquest projecte d'expansió pretén acostar el servei al

client. Salvador Orero recorda que “tenim a Roses o Llançà, clients als quals hem d'atendre i pels preus del gas-oil es complica traslladar les embarcacions pel mediterrani”. L'empresa té també molt avançats els tràmits per a la implantació a Algèria de dos tallers mecànics situats en punts estratègics i una drassana de PRFV, explica Jordi Roura, adjunt a la direcció del grup.

Tocs i Vares

Batiburrillo

text VICENT COLL

Pel que es pot escoltar i llegir, els dirigents autonòmics del PP comencen a considerar seriosament la possibilitat de perdre el poder al 2007. D'una altra manera no s'explicaria la insistència, en del seu discurs, del perill del “tripartit valencià”. Els seus càlculs aritmètics, com ja he dit alguna vegada des d'ací, es veurien trastocats amb una aliança preelectoral entre BLOC i EU. I eixe es l'estat de les coses. A partir d'ací s'enceta tota una campanya per advertir de les perversions demoníques de l'alternativa política al PP valencià. L'espai i les ganes dedicades pels dirigents populars a un futurible pacte de les forces d'esquerra han pres unes dimensions superiors a les esperades. Podríem advertir en eixa reacció la idoneïtat de l'acord. La constatació d'haver encertat en la voluntat de sumar esforços per construir un nou país sobre les bases d'una pluralitat política i democràtica sense precedents.

La insignificança dels menuts s'ha trastocat en un perill per als interessos econòmics dels dirigents del PP. El “batiburrillo de partidos radicales” amenaça el sistema edificat, durant anys, per Zaplana i Camps en base als favors prestats i rebuts, i que ha permès el desgavell urbanístic i econòmic més gran de la història. Una teranyina de poder que acaba utilitzant la representativitat institucional per llençar discursos partidistes, amb una clara intencionalitat electoral.

Queda menys d'un any per a les eleccions i l'escalfament dels discurs del poder acabarà agafant temperatures insuportables. L'escola de crispació del PP ha assolit graus d'eficàcia contrastada, i el ressentiment per perdre el govern central s'ha manifestat com la base més sòlida de la seua estratègia. Arriscar fins i tot la convivència dels ciutadans i ciutadanes no sembla ser un preu massa elevat per als seus objectiu de mantindre el poder. Arrapar-se a ell abocant mentides (amb la credibilitat que atorga l'institució) fins a l'últim moment es una pràctica que ja han aplicat. Es per tot això que ja sabem com les gaste aquesta gent. A partir cauran pedres com a magranes, i algunes faran mal si ens agafen en descobert. Però aquesta terra s'ho val.

El PP considera que el Bloc de Benicarló s'equivoca de camí interposant una querrela

El Bloc titlla de nauseabunda la culpabilització i presió als mitjans com a resposta

text JORDI MAURA

L'exalcalde de Benicarló i diputat autonòmic, Jaime Mundo (PP) va considerar dimarts que "el Bloc s'equivoca interposant una querrela ja que es tracta de la primera en la història de la democràcia a Benicarló". Mundo i tots els regidors de la formació conservadora van assumir i van ratificar ahir el contingut de la roda de premsa en la qual es va denunciar per part del PP la contractació de la dona d'un regidor en situació de baixa després del seu accés a l'administració de Benicarló fruit d'un concurs de trasllats de funcionaris. L'exalcalde va repetir les acusacions en els mateixos termes, en els quals va emmarcar la contractació de la dona d'aquest regidor en la moció de censura contra el Partit Popular, que no va obtenir la majoria dels vots necessària per a governar en solitari.

Mundo va rebutjar retractar-se de les afirmacions de les quals es van fer ressó els mitjans de comunicació locals, comarcals i provincials i va dir que "la responsabilitat de les informacions publicades és dels propis mitjans. No puc retractar-me del que heu dit", va declarar dirigint-se als mitjans de comunicació. El popular va recordar que la seua formació va presentar el 9 de març, dies després de la incorporació de l'agent de policia a la destinació de Benicarló, que es revisés d'ofici el procediment, un requeriment del que encara no han obtingut resposta oficial. L'exalcalde va explicar que la plaça i el concurs de mobilitat el va crear el regidor de la seua formació i probable candidat a l'alcaldia, Marcelino Domingo i que la "visió" calumniosa del Bloc respon al "nerviosisme polític després de les diferents enquestes que donen resul-

tats molt negatius als nacionalistes pel seu viraje en els pactes electorals". El PP ha reclamat el trasllat de la seua sol·licitud de revisió del procés de mobilitat que no va obtenir cap impugnació en la fase administrativa "perquè tu m'ajudes i jo signo el decret", es va reafirmar Mundo. "Jo com alcalde no signaria un decret contractant a una dona que està de baixa", encara que va dir "no dubtem que una persona de baixa es pot presentar a les proves".

Resposta del Bloc

Els regidors del Bloc José Luís Guzmán i Sergi Pitarch van reiterar que "el PP busca justificació a les seues difamacions on no les hi ha". A més van censurar la "culpabilització als mitjans de comunicació per reproduir les seues paraules, com si ells foren aliens a allò publicat, quan hi ha cintes i videos on Mundo ho diu ben claret", va asseverar Guzmán. Els nacionalistes van rebutjar les pressions del PP intentant qualificar políticament a la premsa i treballadors municipals, una mica, que van titllar de "nauseabund". El Bloc va recordar que "haguerem fet riure enviant al Consell Consultiu la contractació realitzada. Si tenen algun dubte que acudisquen a la jurisdicció competent per a denunciar-ho". Finalment el portaveu del Bloc i de l'equip de govern va recordar que "va ser Marcelino Domingo l'últim a realitzar una contractació a dit en aquest ajuntament". El Bloc estudia ara amb el seu equip jurídic "sobre la base de les implicacions econòmiques" la presentació de la querrela en els Jutjats.

Caixa Rural Benicarló va finalitzar 2005 amb un resultat net d'1 M € i un destacable creixement

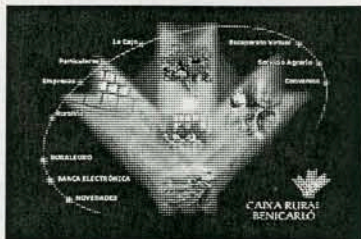
text JORDI MAURA

La Caixa Rural de Benicarló va augmentar durant el passat any en un 12,15 per cent els seus actius totals, passant dels 115,7 milions d'euros de 2004 als 129,9 milions de 2005. En l'informe de resultats donat a conèixer el passat dijous als socis de l'entitat benicarlanda es constata l'increment en els immobles en un 17,88 per cent, al passar dels 2,860 milions del desembre de 2004 als 3,371 de 2005 corresponent a les inversions realitzades per a adaptar les noves oficines del Polígon Industrial "El Collet" de Benicarló i l'adquisició d'un local comercial a Peníscola a l'encreuament dels carrers Mare de Deu de l'Ermitana, Plaça Saragossa i Calvo Sotelo.

El resultat net de l'exercici, després de la previsió de l'Impost de Societats i de la Dotació Obligatòria al Fons de Promoció i Obra Social, ha estat de 988.285 €, el 2,29 per cent, pel damunt dels resultats del 2004 que van ser els millors de la història de l'entitat de crèdit. El president José Antonio Maura es va felicitar "pels bons resultats obtinguts per Caixa Rural Benicarló i la important expansió que aconsegueix any rere any, en un context de forta competència, marges comercials estrets pels baixos tipus d'interès i notable creixement de l'economia espanyola". Malgrat el progressiu estrenyiment dels marges financers el conjunt de les entitats de dipòsit, la Caixa Rural ha sabut racionalitzar els costos operatius que ha comportat la reducció del ràtio

d'eficiència deixant-lo en el 52,2% en una posició millor que la mitjana de caixes i bancs. Els ATM's van augmentar en el 16,82%, la Inversió Típica en el 11,52% i el Finançament Típic en el 12,95%.

"L'important creixement de nostra Caixa en els últims anys l'ha convertit en una entitat de referència dins de la nostra zona d'influència i això ens obliga a respondre a aquesta confiança que ens dipositen els nostres socis i clients, mitjançant la prestació d'uns serveis personalitzats, amb els mitjans tecnològics més avançats i en els llocs que mes còmode els resulten, per al que es conta ja amb quatre oficines per a atendre al públic repartides estratègicament per tota la ciutat".

Previsions per a 2006.

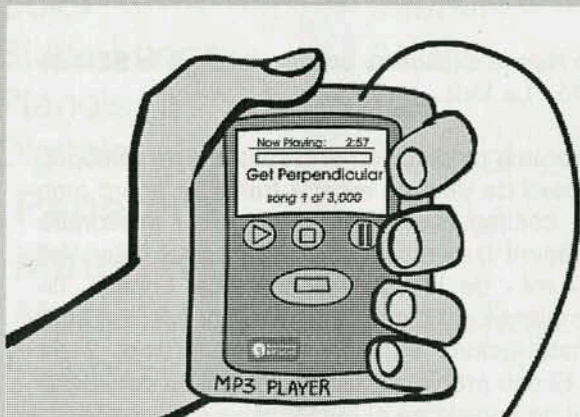
Donada l'evolució dels factors de producció, amb una important indústria ben assentada, una agricultura que manté la seva pujança i el suport de la immigració, amb una flota pesquera important, amb la construcció mantenint un alt nivell i els serveis i el turisme en constant creixement pel gran pol d'atracció que és Peníscola, l'entitat confia que es mantinga la fase expansiva de la seua economia i poder obtenir resultats fins i tot millors que els aconseguits en el 2005. L'evolució de la massa social segueix en augment passant dels 3.699 socis del 2004 als 3.860 del final del 2005.

Filant la Xarxa

<http://elfurl.com/c1cvp>

La marca de maquinari Hitachi (aquestes empreses orientals fan de tot, des de "tamagotxis" fins a cotxes de luxe) mostra en una entretinguda animació flash el funcionament dels discs durs dels nostres ordinadors i reproductors mp3. Per als que els costa comprendre com pot ser que un ordinador faça el que fa. Encara que és en anglès, els dibuixos animats i la cançoneta (estil "Erase una vez...") us entretingran.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Breus

text REDACCIÓ

Programa de vacances socials per a majors a la Comunitat Valenciana per a l'any 2007.

La Generalitat Valenciana ha publicat el programa de vacances socials per a majors a la Comunitat Valenciana per al pròxim any 2007. A través d'aquest programa s'ofereix la possibilitat de gaudir d'uns dies de vacances en localitats turístiques de la Comunitat Valenciana. Per a participar en el programa s'han de complir els següents requisits:

Ser major de 65 anys, o major de 60 anys pensionista per qualsevol altre concepte.

Podran participar individualment o en parella (matrimonis o parella de fet).

No s'admeten persones menors de 60 anys, llevat que siguen el cònjuge de sol·licitant (que sí haurà de ser major de 60 anys).

S'exigeix també ser resident de la Comunitat Valenciana, no patir cap malaltia infectocontagiosa i poder valdre-se per si mateix.

Poden ser beneficiaris del programa els familiars a càrrec amb minusvalidesa igual o superior al 45% que formen part de la unitat familiar de la persona sol·licitant, sempre que realitze el viatge amb els seus familiars i ocupe un llit supletori en la mateixa habitació de l'hotel. Abonar l'import corresponent en efectuar la reserva. El preu que pagarà el beneficiari serà de 110 euros per persona.

El programa ofereix allotjament i manutenció en règim de pensió completa, durant 8 dies (7 nits) en hotels de 3 i 4 estrelles de la Comunitat Valenciana. Els llocs són: Benidorm, Gandia, Peníscola i Vinaròs.

El termini per a presentar la sol·licitud* comprèn des del dilluns *12 de juny* fins al divendres *14 de juliol* ambdós inclusivament. Podrà obtindre tota la informació addicional que necessite sobre aquest programa, així com el formulari de sol·licitud dirigint-se al Centre Social Municipal "La Farola", C/ Port, 37, telèfon 964.47.39.68, en horari de 9.00 a 14.00 hores.

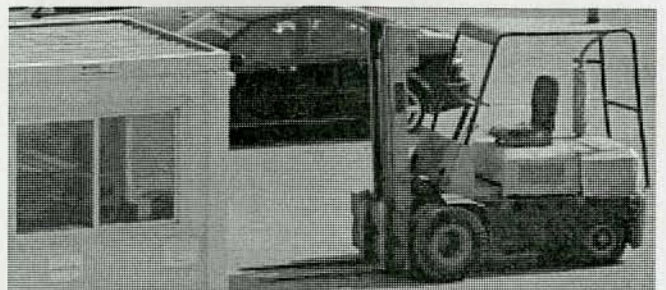
Ràdio Nueva explotarà comercialment la SER de Benicarló i La Vall.

El panorama mediàtic en el Maestrat està remogut. Ràdio Nueva de Vinaròs emetrà fruit d'un acord amb Prisa els continguts dels 40 Principals i gestionarà comercialment les emissores Ser Maestrat i Ser Vall d'Uixó, a més de la televisió comarcal Localia, de recent implantació. L'emissora familiar va estrenar noves instal·lacions en Hort dels Escribano, 2 de Vinaròs. El seu propietari, Enrique Adell es convertirà en gerent de Localia en el Maestrat.

L'Ajuntament de Benicarló ha prohibit a les empreses constructores de la localitat extreure continuadament aigua del nivell freàtic.

L'Ajuntament de Benicarló ha prohibit a les empreses constructores de la localitat extreure continuadament aigua del nivell freàtic pels problemes de qualitat de les aigües de bany que aquesta pràctica genera. En línies similars va actuar la passada setmana el Ministeri de Medi ambient amb aquesta manera d'actuar en les obres de Llandells a Peníscola, on les empreses de la construcció també abocaven l'aigua que inundava les fosses dels aparcaments fàcilment per la seua proximitat al mar. En el cas de Benicarló la situació és encara més greu ja que la situació de la xarxa de clavegueram en la zona marítima on la xarxa de pluvials i fecals comparteixen la canalització provoca abocaments a escassos metres de la platja del Morrongo en ple estiu, una platja que compta amb bandera blava. Segons va assegurar Enric Escuder en roda de premsa "ja no surt aigua després de la prohibició" i s'ha obligat a les empreses, que podien arribar a extreure fins a 4.000 litres per minut, que opten per inundar el pàrquing perquè faça de contrapès durant l'execució de l'obra i extraguen l'aigua una vegada segellades les plantes subterrànies. "Amb això s'evita haver d'evacuar l'aigua del nivell freàtic durant tres o quatre mesos constantment", va explicar la primera autoritat municipal.

Aquesta pràctica, a més de propiciar la contaminació per intrusió marina de l'aigua del subsòl comportava l'aportació de fangs a la relíquies d'emissari que tenim a la nostra població i de restes de material d'obra "ja que les potents bombes no disposen de filtres". Amb aquesta apreciació, s'evitarà l'aport de fecals a les platges en èpoques de bany que, al desbordar la capacitat del alleujador instal·lat en el Morrongo deriva les aigües pestil·lentes al Parador, tal i com va quedar palés al tema de la passada setmana de La Veu. L'alcalde també va anunciar l'inici de les obres de construcció del nou col·lector a partir del 15 de setembre, amb el que s'estalviarà inutilitzar el Morrongo durant l'estiu, alhora que paral·lelament s'executa el Pla Director de Sanejament de la localitat.

Un país ple de forats

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Esparverat em vaig sentir, fa dues setmanes, quan llegia en aquesta revista que això del camp de golf a Benicarló continuava altra vegada. Ara, sembla, que la seua col·locació no seria on inicialment el volien ficar, allà a la Tossa, sinó per un altre lloc, més prop de la zona d'aiguadoliva. El nou Pla General d'Ordenació Urbana ha de tenir un camp de golf, inexorablement, al seu territori. Si no tens un camp de golf no eres una ciutat moderna, turística i amb qualitat de vida.

Sembla que els governants del nostre país volen convertir el nostre país en una mena de formatge gruyère del golf, passant de comarca a comarca, com qui passa (la piloteta), del forat vuit al nou (per ficar dos números de forats). Ja estic veient la propaganda, "Ponga un campo de golf en su vida. La Comunidad del pelotazo". Òbviament, amb panells publicitaris, ben grans, com eixos que trobem quan canviem de comunitat i donant fe de com podem

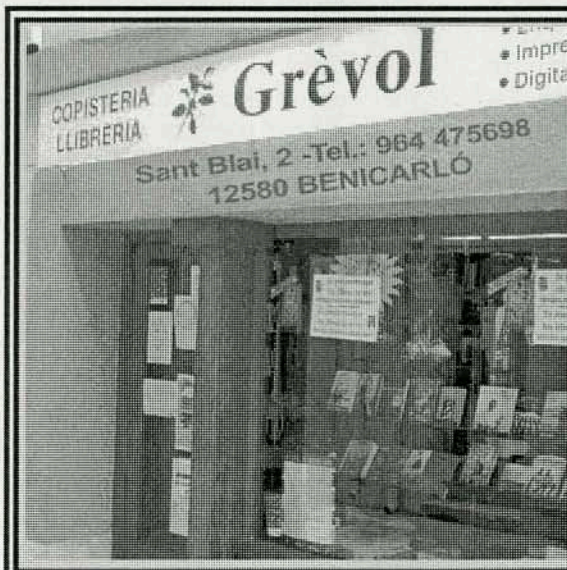
ficar-la al forat: "Del Bajo Maestrazgo al Bajo Segura en tan solo dieciocho agujeros" o, "Con el sesenta y nueve, todos contentos", per allò que són seixanta-nou els camps que, diuen, ens volen plantificar al nostre territori.. Bé, encara que aquesta xifra no sé si portava aparellada altra connotació. Si així fora també podrien ficar un altre com "Los agujeros del placer", per allò del morbo que diuen té, ficar-la al forat. S'imaginem tota l'A-7 plagada de cartells així? Orgàsmic!!!

I ací, com no podíem ser menys, ho hem d'imitar tot. Camps de golf, camps de golf. DE llicències en tindre quatre i la del gat però, i la importància de tenir-ne un! El problema és que tenim, un xicotet inconvenient, els de les partides on volen ficar el camp de golf ara, diuen que no, que millor, un altre lloc. Per exemple, perquè no ho fem amb una altra vegada a la Tossa?

Curiós no? Quan a un li volen tocar el seu cau, o la seua butxaca, millor començar per la casa del veí. Però que tindrà açò dels camps de golf que a tots

agrada però ningú el vol?

És clar que ací l'enteniment ja fa temps que se l'han begut, i d'un glop. Però, si tan important per al nostre desenvolupament, turístic i de qualitat, és això de pegar-li a la piloteta amb un bastó, fem-los. Tot un país verdet, però només verdet, sense els milers d'adossats que porten aparellats. Allò important, no és pegar-li a la piloteta? Doncs que li peguen, però deixant el totxo de banda. Veurem quans en construeixen! Al cap i a la fi, tindré unes quantes hectàrees de gespa, verdeta, sempre quedarà més bonic que quatre romigueres seques, no. L'altre paisatge, el de milions de totxos uns damunt dels altres, com si fos això de Marina d'Or, millor per a ells. Estaria bé fer-li un entorn adequat, i verdet, a aiguadoliva i la serra d'Irta, però ho acceptaran? O és que sense totxo no n'hi ha verd? Això sí, entre un totxo i una romiguera, em quedo amb la romiguera. L'orgasme sempre serà ... més natural.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

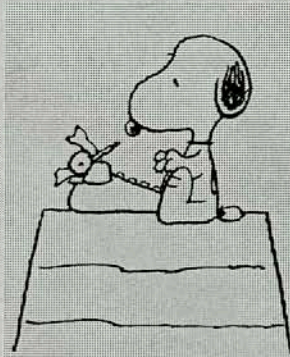
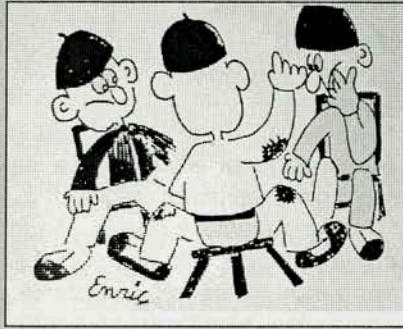
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Redéu, com circulen els ànims per la casa gran! Estan a matar el porc (i no ens referim a ningú). Ara ja han anat a parar als jutjats. Si Mundo va faltar als del Bloc, si no ho va fer, que sí, que no, i res, sense poder arribar a la conciliació. Ara, diuen, ho estan estudien els serveis jurídics del Bloc i ... només queda, la querrela criminal. Mal assumpte quan s'arriba a aquests extrems. No sabem qui té la culpa del deteriorament institucional i personal, però judicialitzar la política no porta bones conseqüències. Per ningú? Els tafaners els donem un xicotet consell, més val arreglar aquestes coses, davant unes bones cerveses, dient-se el revés del porc (ara sí) i, com després d'unes quantes, el personal estarà ben trompa i no s'haurà assabentat de res, podran començar de nou. I tots contents!

I parlant de contents, com estaran de contents els pelegrins que aniran a València a veure el Papa (almenys els servirà de consol després de ... l'eliminació d'Espanya, altra vegada. Que hem de fer!). Han dit que han preparat més de 500.000 motxilles, amb la foto del Papa apegada, que portaran tota mena d'objectes per suportar la calor que farà. Una intendència com cal. La Rita i el Camps sembla que volen guanyar-se un trosset de terreny d'allí dalt. El que fan alguns per intentar no passar pel Purgatori, o per l'infern (que això del pecat aplega a tothom): regalar motxilletes i estampetes. Ací a Benicarló, almenys les venen, i el profit serà pels pobres, no? Almenys, ens que da la il·lusió.

Escolten, vostès també imiten al lector? Ho dic perquè, tan de ficar-se amb el pobre Robes, que si li xafava el terreny al lector, i van i vostès, a la setmana següent que aquest fa una dissertació del "pitorreo" que sembla això de repartir banderetes blaves i va, i ho trauen com a tema de la set-

mana. Estem esperant que diu el lector sobre aquesta qüestió. Si volen un consell, i sinó també, podrien fixar-lo per el seu consell de redacció. Els podria fer paer, no?

L'altre dia els tafaners, passejant per allí, per la zona de l'Auditori, ens vam trobar que feien la festa de final de curs del col·legi Francesc Catalan, així que vam entrar a lo nostre, a xafardejar i ... ens ho vam passar molt bé veient els xiquets i xiquetes disfrutant de la festa allí organitzada. Però va haver una cosa que no ens va agradar, el local abans de començar estava "una miqueta brutet" i algunes "cuques", campaven com "Pedro por su casa" entre mig dels seients. Els mestres, mares i pares a l'acabament de la funció van replegar i passar la granera. Estaria bé que algú, de l'ajuntament, s'emcarregués que tots feren el mateix. I que fumigués!

Per cert, i no sé quantes vegades ja ho hem dit, denunciat, criticat ... el pis de tota aquella zona està de pena. Quina imatge de desastre donem. Quan pensen arreglar les llambordes que estan alçades, els forats i les faroles, trencades i tortes,

d'aquella zona? L'Auditori serveix de lloc de reunió de molta gent, tant d'ací com de fora de la ciutat i, pensem nosaltres, quina és la impressió que s'emportaran de la nostra ciutat al veure que un entorn tan concorregut està tan deixat de la ma de Déu? I, si un espai que hauria de ser modèlic està així, com estarà la resta, ens preguntem? Senyor regidor d'obres i "cervells", a veure si utilitza el ídem. Ja seria hora, no?

Els tafaners ens hem assabentat que una, ràdio nova, de la ciutat veïna del nord s'ha fet, o se farà, amb la gestió de la Ser de Benicarló i de la Vall. És el que ens faltava als benicarlendos i a la resta de la comarca, ací a tot acabem nomenant-lo amb la "coletilla" de Maestrat i allà no el veuen ni en pintura. A veure si comencem a entendre que el colonialisme ja va passar a la història i fem alguna cosa, a banda del borinot. Fins i tot, per a més inri, sembla que tindrem una canal Maestrat-Locàlia dirigit des de ... A que no ho endevineu? Així hem anat, fins quan?

Normalment els tafaners no parlem de política, ens fem amb els polítics, que és el que toca (per això cobren), però aquesta setmana, non podem més que comentar unes declaracions absurdes, pensem nosaltres, d'un col·laborador d'aquesta revista. Dona a entendre que la culpa dels mals i errades del seu partit (la seua aferrissada defensa d'aquests actes així ho denota), és del PP i ... dels ciutadans: "errarem en un temps i un país que encara no permet que un nacionalisme incipient arribe a acords amb partits ben diferents" diu convençut, per justificar el que fins ara han fet ben malament. Només caldria recordar que ningú els va obligar a fer allò que van fer, pactar amb el PP. No cal ser tan cínici i encolomar-li a la gent els errors que ell i el seu partit han comés. Qui lletja és la culpa que ningú la vol! Ni la responsabilitat!

Agenda

Divendres 30

19:00 h Concert. Clausura del curs del Conservatori de Música Mestre Feliu. Auditori. Organitza: Conservatori de Música Mestre Feliu.

JULIOL

Dissabte 1

16:00 h Concurs de petanca. Parc del Barranquet. Organitza: Club Petanca Benicarló.

18:00 h Concurs de pesca. (fins a les 21:00 h). 3a Fase. Infantil – Juvenil. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca El Mero.

21:30 h XIV Festival Fi de Curs Club Gimspport. Pavelló Poliesportiu. Organitza: Club Gimspport.

Diumenge 2

10:30 h Travessia al Port de Benicarló. Port. Organitza: Club Natació Benicarló.

21:30 h XIV Festival Fi de Curs Club Gimnàstica Rítmica Mabel. Pavelló Poliesportiu. Organitza: Club Mabel.

Dijous 6

17:00 h No sols de música viu el músic. Emissió en directe del programa de Jesus Ordovás, Radio Pop. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura.

19:00 h No sols de música viu el músic. Conferència a càrrec de Jesus Ordovás "25 anys de música a Espanya". Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura.

CAMINADES DE JUNY AMB CAMINAR.

text SUSANNA ANGLÉS

Prames Editorial ha tret, com cada mes, el seu número ple d'iniciatives per a afrontar el repte de la natura i l'especial encís que significa el fet d'exercir de caminant enlloc on es puga anar amb les sendes. A més de les seccions habituals i fixes ens fixem, de manera especial, ab aquestes iniciatives a les que se'ns convida des de CAMINAR.

DE VISITA PER LA NAVARRA DEL PLAZAOLA.

Fa ja un grapat d'anys es va construir un tren, el de Plazola, expresament per a fer de medi de transport entre la vall navarresa de Larraun, rica amb ferro i la localitat d'Andoain al País Basc. All cap dels anys quan ja el transport del ferro de Navarra al País Basc ja no deguera resultar massa bo per a la butxaca van desmantelar-lo, però a canvi s'ha reutilitzat aquesta senda oberta pel Plazaola per a exercir, amb les botes o la bicicleta, de l'art de recórrer i reconèixer a les nostres terres.

A L'ESTRANGER SOTA L'EXOTISME DE FINLANDIA.

Després, els de Caminar, ens ensenyen què és el que ens podem trobar darrere "l'exotisme nòrdic" de Finlàndia. Un univers imaginari ple de colors que conviden a un silenci on la rotunditat té molt a dir. Podrem

gaudir de tots els colors del blau amb els seus matissos, podrem recórrer uns espais de bosc més que suggerents i d'una xarxa de sendes on l'aire, al parèixer, és dels més nets de tota Europa.

VIATGE AL BATEC CATALÀ: UN PASSEIG PER L'OSONA.

Després ens endinsem a una comarca de cràcter de Catalunya, una comarca que és el cor de l'interior, es tracta de l'Osona on hi ha un ventall de possibilitats i d'oportunitats per tactor de gaudir de tota mena de sendes amb molta variació de paisatges on, a més, el patrimoni cultural prén forma i un protagonisme més que significatiu...i sense perdre el contacte amb la mare natura.

RECÒRRER EL VENTAL VITAL DE LACUNIA-CHA A L'ARAGÓ.

I ara entrem en el plat permanent que ens ofereix, des de totes les edicions mensuals, Caminar i Prames...es tracta de la passatjada habitual per les terres, camins i sendes de l'Aragó...en concret, en aquest mes de juny, ens en anem a un racó, pensat com si fos per a gnomos...es tracta del bosc de Lacuniach...al cor del Pirineus d'Osca on Piedrafita de Jaca és el seu referent geogràfic i on la fauna és, al parèixer, una mena de petit tresor. Se'n explica que ens podem topetar amb un univers quasi màgic amb un joc del temps ja que ens enfilem, sota l'encant, d'una màquina del temps per reparèixer fa 11.000 anys a aquest raconet.

Ampliació d'horitzons

El Grup Orero, líder en la indústria nàutica de bona part del mediterrani, preveu la seua expansió a França, inicialment, i posteriorment, fins a Argèlia.

És una bona notícia que un grup industrial, completament benicarló, vaja creant llocs de treball en un sector que, precisament, no passa pel seu millor moment, el pesquer. Dos cents cinquanta treballadors en plantilla són la targeta de visita d'aquesta empresa que, ara, vol ampliar les seues miras a l'estranger, a Port-Vendres, un municipi turístic dels Pirineus Orientals. Un port d'aigües profundes, el major d'aquesta zona, juntament amb la rehabilitació d'un antic taller, servirà de punt de partida a una inversió de més de quatre milions d'euros per a reparar motors i embarcacions de fibra de vidre.

541

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Els problemes que té la fibra de vidre a l'envellir, i l'elevat preu del gas-oil, han forçat la idea que és més rendible apropar el servei al client que traslladar les embarcacions per la mediterrània a alguna de les instal·lacions que té Orero a Vilamalla i Figueres o Benicarló. Una mena de servei a la carta.

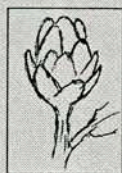
No sempre la deslocalització de les empreses sembla comportar retallada de llocs de treball, si més no, si tenim en compte que la idea també és obrir dos noves seus del grup a Argèlia, amb dos tallers de reparació, i una drassana, en punts estratègics d'aquella costa del nord d'Àfrica.

Fins i tot, el grup Orero, ha insinuat la possibilitat de, en un futur no massa llunyà, dedicar-se a la construcció de iots de recreo.

Anirem observant com és van desenvolupant tots aquests projectes d'una de les empreses més importants de Benicarló i de la costa mediterrània.

EDITORIAL

Carxofa: per a tots els xiquets i xiquetes i joves que han aprovat els cursos i, sobretot, per als que ho han fet amb bona nota. Se la mereixen, després de tot un any treballant i pegant-li als llibres ara ve l'hora de descansar i gaudir a la platja o a la muntanya. Bones vacances a tots.

Panissola: per a Carot i Zapatero. Per culpa d'ells ha perdut, han eliminat, la selecció espanyola i "Aspanya se rompe. Como que se rompe! la està rota". Ara que era el moment d'unir a tots els espanyols al voltants de la selecció van i els eliminen. Eleccions per a desembre!!!

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/ PEP
XAVIER BURRIEL,
LLUCH, RAMON F.
TOLITO, JORDI MA
G. SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NAT
GREGOR

El CP Mestre Francesc Catalan a escena

El passat dimecres 21 de juny a l'Auditori Municipal de Benicarló va tindre lloc el Festival Fi de Curs 2005-2006, que la Comunitat Educativa del CP Mestre Francesc Catalan, ve organitzant per acomiadar el curs acadèmic.

Els actes van començar amb l'Orquestra de Plaques i Flautes, de 5è i 6è, que van interpretar dos peces: *Vois sur ton chemin (Les Choristes)* i *Carnavalito* (Popular sud-americana).

A continuació els alumnes d'Educació Infantil van anar pujant a l'escenari disfressats de lleons, domadors, elefants, malabaristes, pallassos,... tot per representar el món del Circ.

Seguidament es va fer la graduació de l'alumnat de 5 anys, on a cadascun se'ls va lliurar una orla recordatori del seu pas per Educació Infantil. Es va continuar amb l'alumnat de primer i segon per ballar, *La Batuca*. Després van pujar els alumnes de tercer i quart que van fer una coreografia de la cançó, "Anywhere is" d'Enya.

Per concloure la part de l'escola, els alumnes de

cinquè i sisè amb la flauta dolça van interpretar *la Coral BWV 639 de Bach*. La part final de la festa van ser les actuacions de les diferents activitats extraescolars que l'APA del Catalán ha organitzat durant aquest curs, així primer es va fer una exhibició de karate a càrrec del Grup karate. A continuació, el Grup de Teatre, va representar amb gran èxit l'obra "*La classe del Tocameroque*" i seguidament el Grup de ball va fer tres actuacions, primer l'alumnat d'educació infantil, després el de primer i segon cicle de primària i finalment les alumnes de cinquè i sisè.

A l'acabament de l'acte es va fer el lliurament de la foto recordatori a l'alumnat de sisè que ens deixa per continuar els seus estudis a l'institut. Així d'una manera molt emotiva tots van anar pujant a l'escenari per recollir la foto i acomiadar-se dels seus tutors.

Amb la foto de germanor va finalitzar aquest festival davant de molts familiars que omplien de gom a gom l'Auditori Municipal.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Tot i que l'arribada de la imatge del Crist de la Mar va ser al 1650, el seu trasllat a l'església de Sant Bartomeu en processó no és va instaurar fins l'any 1798.

Bé saps que les creus de terme o peirons es situaven comunament a la vora de camins principals a les entrades dels pobles.

Saps quants peirons hi ha al nostre terme?

A - 3

B - 4

C - 5

D - 7

RE BAUSÀ, JOAN HERAS,
NATALIA SANZ, CARLES
PARÍS, JOSEP V. TAUS,
LURA, JESÚS MAESTRO,
ESPÍERRE I EL SAMARUC
NATALIA SANZ, JAVI PAU,
RIO SEGARRA

Administració, subscripcions

964 475698

©COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2

12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Per què adéu al PP?

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Espero que aquesta setmana em sabreu perdonar que en lloc de fer l'esforç de redactar un text original, m'haja llançat al plagi més descarat. Però si es tracta de plasmar una llista d'arguments sobre per que cal dir adéu al PP en les properes eleccions a les Corts Valencianes en 2007 i aquests arguments són compartits per un servidor en la seua totalitat, doncs em sembla fins i tot correcte. La campanya ADÉU PP (www.adeupp.org) està promovent la necessitat de que canviem el 2007 la lamentable situació que estem vivint el valencians,

Perquè el PP no actua en clau valenciana, és fidel a la veu del seu amo a Madrid.

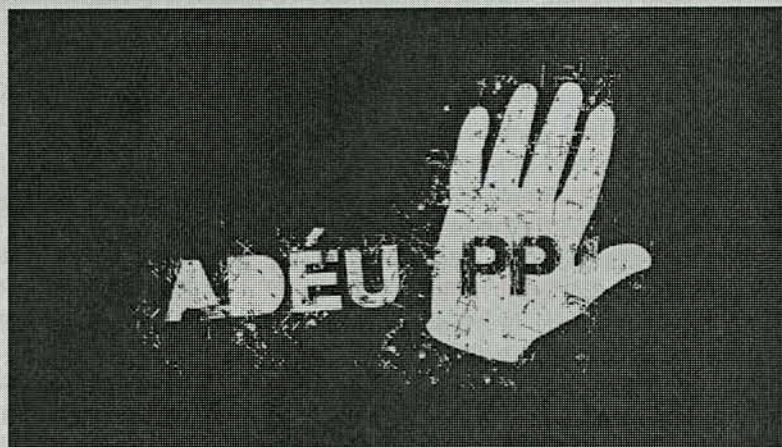
Perquè han impulsat junt al PSOE un Estatut poc ambiciós en un intent desesperat per marcar quin és el seu camí autonòmic. Ens han sacrificat políticament pels seus interessos partidistes.

El PP entén la identitat valenciana com una ferramenta de contínua crispació tot entrebantant la cohesió del nostre poble.

El PP ha abandonat tot intent per mostrar-se com a opció moderada i s'ha destapat com un partit ultraconservador i proper a posicionaments d'extrema dreta.

El PP promou l'anticatalanisme més exacerbat que frustra les necessàries bones relacions culturals, econòmiques i socials amb els qui compartim llengua.

El discurs anticatalanista del PP dona ales als feixistes. Estes agressions tenen autors materials però també instigadors intel·lectuals.

El PP valencià, juga amb la llengua per interessos electoralistes. Anuncia que recorrerà la sentència del Tribunal Suprem al voltant de la unitat lingüística tot i saber d'avançat que no té cap base per a guanyar-ho, arrossegant així el seu posicionament fins més enllà de les eleccions del 2007.

El PP no respecta els drets democràtics de les minories i imposa la barrera electoral del 5%.

Les baralles internes entre partidaris de Camps i Zaplana estan obstaculitzant la gestió del Consell.

Després de quasi 12 anys, el PP s'ha quedat sense idees i sense projecte per al nostre país. Cal regenerar la vida política valenciana.

Camps improvisa la seua política amb interessos estrictament electoralistes. No té projecte per al país.

No creuen en l'educació pública. Som la generació dels barracons.

Mentre continuen els "gran projectes" d'una política de cops mediàtics, els i les joves manquem d'oportunitats per desenvolupar-nos, treballar dignament i emancipar-nos.

El PP promou la desfeta del

territori en base als interessos immobiliaris d'empreses de fora del país. Amb el PP perdrem el territori i sense territori no tindrem país.

El PP és enemic de la pluralitat informativa. Ho ha demostrat des d'una RTVV gestionada com un aparell de propaganda finançat amb diners públics i també amb les concessions de llicències per a la Televisió Digital Terrestre a grups afins ideològicament a les diverses famílies del PP.

El PP en l'actualitat representa una moral ultraconservadora i hipòcrita, negadora de la diversitat com demostrà el seu posicionament entorn a l'ampliació del dret al matrimoni per a les parelles del mateix sexe.

El PP valencià, encapçalat per Camps va ser còmplice del suport a la Guerra d'Iraq. Una guerra il·legal de la que mai no es va desvincular i per la qual encara no han demanat perdó.

Doncs per tot això aquesta campanya demana dir adéu al PP del govern de la Generalitat el 2007 i ací a Benicarló evitem que tornen.

Postals d'estiu/1: Finestres obertes

Fronteres

text JOAN HERAS

Les portes i les finestres són els elements arquitectònics que –i això és una evidència rotunda– tenen com a funció la comunicació o l'aïllament d'espais. Ara bé, la comunicació o l'aïllament que fan possible les portes o les finestres és d'una naturalesa diferent: les portes obren el pas o el tanquen de manera radical, completa, mentre que les finestres fan possible la comunicació només de manera relativa i parcial. Creuar el llindar d'una porta fa possible accedir a l'interior de l'habitatge, a saber què hi ha, a poder conèixer amb plenitud aquell interior; i si es creua la porta per sortir d'una casa, se t'ofereix la immensitat del carrer, de l'espai obert. Contràriament, la finestra permet contactar –de dins a fora o de fora a dins– només amb un retall de paisatge, amb un fragment de ciutat o de mar. Ara bé, aquest contacte més reduït que fan possible les finestres a diferència de les portes és més permanent, més fràgil, més discret, més íntim. I és aquesta limitació i alhora permanència de les finestres com a pont de comunicació –amb totes les seves limitacions, amb la possibilitat de baixar les persianes i d'impedir el contacte o d'obrir els finestrons de bat a bat– allò que fa de les finestres un element poètic de primera magnitud.

Les portes i les finestres han estat i són emprades sovint com a metàfora. És cert que en alguns casos poden ser intercanviables, però sovint en el propi ús metafòric hi podem veure la naturalesa més clara de la comunicació o incomunicació de les portes enfront d'una fragmentarietat més pròpia de les finestres. Així, per exemple, podem parlar de les *portes del*

cel o les portes de l'infern –malgrat que ja sabem que oficialment no existeix –, les *portes de l'amistat o les portes de la felicitat*, mentre que fem servir les finestres per parlar de realitats psicològiques més complexes –amb claroscurs, amb parts visibles i d'altres que queden ocultes, amb contradiccions de tot tipus, amb incerteses i desigs que caldrà concretar – com ara les *finestres de l'ànima* o per a referir-nos a la necessitat o el desig de canviar situacions personals, d'obrir-nos a nous interessos, de buscar solucions a possibles problemes individuals o socials més enllà dels paràmetres o contextos habituals en metàfores com ara *obrir les finestres a nous horitzons obrir na finestra a l'esperança*.

Però parlem de les finestres quotidianes, d'aquestes finestres que ara, amb l'estiu esclatant per tot arreu, cal obrir –sempre que no hàgim apostat pel voluntari aïllament que exigeixen els sistemes de refrigeració artificial, poc ecològics i estimuladors entre altres coses de problemes a les vies respiratòries– perquè entri una mica de fresca, si en fa. Les finestres obertes en els llarguíssims capvespres d'estiu, quan la calor es fa més suportable, o quan la nit tranquil·la imposa un silenci majestuós, ofereixen un dels moments per a mi més dolços d'aquesta estació que per a moltes persones té gust de vacances.

Assegut al sofà, sento com el món que batega finestra oberta enllà m'acompanya com un càlid teló de fons. Sovint, però, el compassat anar i venir de les onades i la humitat plena de sal que ens ofereixen, la penetrant olor de perfum que sobtadament envaeix tot el poble, els crits dels nens que aprofiten fins que els facin anar a sopar per jugar a pilota, els veïns que paren taula

al seu balcó, una moto que fa tant soroll com pot i una música d'un cotxe –una discoteca ambulante?– que fa tremolar de por els vidres es barregen amb les pàgines del llibre que estic llegint i suaument m'empenyen a abandonar-lo. Deixo que els segons s'omplin de tot allò que em regala aquest retall de vida que entra per la finestra oberta.

Passejo a poc a poc per uns carrers encara plens de xasgor: el sol ha deixat el seu rastre a les parets, a l'asfalt, als nostres cossos. L'olor de la calor es confon amb les pudors que impregnen certs indrets que necessiten una pluja que no arriba i amb la potent fragància d'uns cossos que, després d'una reparadora dutxa, busquen mantenir una certa frescor. D'una finestra oberta sentim batre uns ous –qui està preparant el sopar?, ¿per a qui?–; d'una altra en surt un programa de televisió –¿algú l'està mirant?, ¿estarà la presentadora intentant captar l'atenció d'algú que ni tan sols s'ha adonat que ella està allà dins?–; i d'una altra un retall de conversa telefònica o les primeres paraules d'una conversa que pot ser l'inici d'una nit plena d'amors o de tristeses; i encara d'una altra en surt una música que parla de llocs llunyans i d'un poble que creix i es fa món –universal, complex, divers. I una mica més enllà, un home mira el seu tros de carrer des de la seva finestra i potser pensa en qui som i què deu ser de les vides d'aquells que ara passem per allà.

Les finestres obertes i la vida que hi entra i que hi surt: un regal d'estiu.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 540

text EL LECTOR

Torna l'estiu, torna sant Joan, torna la massiva rentada de peus a la platja, torna la revetlla i, com una cosa més, torna la bandera blava. No he gosat buscar exemplars de les mateixes dates d'anys anteriors, perquè estic segur que de la bandereta blava eixa es podria escriure un llibre només amb les coses que s'han dit a la seua revista sobre el tema. Tots els anys el mateix, una vegada més, els temes es repeteixen cíclicament, i allò que ara va, al cap d'un temps prudencial, torna. L'any que ve, la cosa continuarà igual perquè eixos de la tómbola de les banderes blaves tornaran a rifar-ne i alguna ens en tocarà. Perquè això és com aquell del "siempre toca, siempre toca, un balón o una pelota" o el de "premio seguro, señores" o la més impactant de totes "otra muñeca para el caballero, señores, otra muñeca" mentre tota la gent es gira per vore qui ha estat el desgraciat que s'ha gastat tants de quartos perquè li toque un premi de todocién. Pels famosos col·lectors de pluvials continuen els creuers de luxe pel mediterrani del excrements humans que comencen una vegada buida la cisterna de l'inodor. La platja del Morrongo i els seus voltants és una de les zones més concorregudes. No entenc com ens volen fer una ciutat turística de primer ordre a l'hora que la miniplatja de sorra que tenim rep continuament la visita dels persistents coliformes que amenitzen i distreuen els selectes visitants que ens honoren comprant apartaments i gaudint de les nostres platges.

Ja no sé què dir. Cada dia és més difícil omplir aquesta fulla perquè ja no sé què dir, sempre em repeiteixo. No m'agrada llegir el que he

escrit perquè sembla que estic boig, que sempre dic les mateixes coses, que sempre em poso amb els mateixos càrrecs públics. Les idees s'acaben. Cada vegada que em poso a escriure tinc la sensació del moment viscut, de no ser la primera vegada que em trobo en la mateixa situació. M'estic tornant boig? El polítics estan bojós? Fins i tot he notat a l'editorial un to que em recorda a no sé quin col·laborador que ara no em ve a la memòria, però que el recordo força repartidor d'estopa. Per tal d'acabar-ho d'arrodonir, van vostés i parlen amb la directora administrativa de la tómbola en qüestió per tal d'informar-li del que fa el cas. Com sempre, fent amics. La resposta ha estat contundent i clara: sí però no i no però sí. Fantàstic.

També m'ha semblat molt bona eixa de la pàgina quatre que diu que el Bloc ha demandat Jaime Mundo per tot allò que va dir de la contractació de la dona d'un regidor. Algú es pensa que algú tan professional com Mundo sortirà culpable d'alguna cosa? Jo, gran admirador de la seua trajectòria política i la seua inabastable capacitat de treball i de fer coses pel poble altruïstament, estic convençut que res del que va dir el meu ídol el pot imputar. I això que no vaig sentir les seues declaracions. Ell, com sempre, amb la panxa per davant i culpant els periodistes de tot, que ell va dir el que va dir, però no va donar la cara. Cada dia m'agrada més, aquest personatge.

Una petita notícia diu que uns col·lectius demanen que el peatge de l'autopista des de Peníscola fins Amposta siga gratuït. Quina panxada de riure es deuen estar pegant els directius de l'empresa concessionària. Ells, amb els seus puros i sumptuosos despatxos, tant se'n foten d'aquestes reivindicacions.

La secció de notícies breus de la pàgina sis és molt sucosa. En primer lloc, la confederació del Xúquer diu que abans que es canalitze la rambla de Cervera, s'han de fer tres ponts. Els pagaran ells? Al poble del costat en van fer un parell, però no sé d'on van sortir els diners. La segona notícia em sembla absolutament utòpica: les obres del Ródenas podrien començar disabte que ve. Tots els dissabtes han de vindre. A mi la loteria també em tocarà dijous que ve. Serà cert que es comença a vore la llum al final del túnel? Per fi han fet efecte les gestions de Mundo? Es canviarà el nom al col·legi i se li posarà el nom d'aquest gran polític benicarlando? Es crearà una assignatura exclusiva per a aquest col·legi que tracte de la vida i miracles del gran benefactor i diputat Jaime Mundo? Tallarà ell la cinta el dia de la inauguració? Ho voran els nostres néts? Vindrà Camps? Vindrà el papa de Roma? Vindrà l'americacap? Faran un transvasament de la fonteta on beuen els xiquets a l'hora del pati per omplir les piscines de la manga del mar menor? Torna, després de ... deu anys? Josep Igual. Benvingut.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Encara que el cutre esperit faller òmpliga el senzills caràcters dels benicarlandos, tampoc no cal ser tan pacais. Llegeixo a l'agenda: "Nit de Sant Joan. Cremà de les fogueres...". Cremà? Cremà de les fogueres? De quines fogueres? En plural? Ben aviat ens farem alicantinos. Ai, ai, el canal nou dels collons!

Ferran Remolina millor esportista local del 2006

text REDACCIÓ

El nadador benicarlando entra en la història dels esportistes guardonats

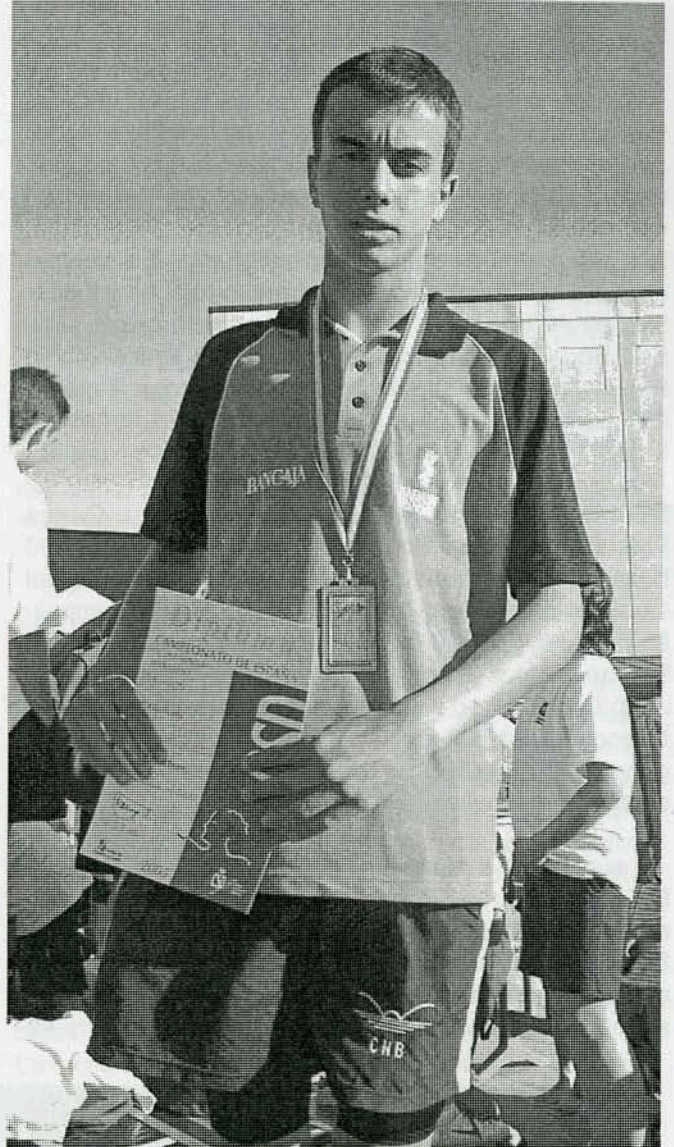
Ferran Remolina ve nadant en el Club Natació Benicarló des que tenia dos anys. Poc a poc, ha anat formant-se com a nadador des de l'escola de base del Club, passant per cadascuna de les categories del club fins arribar a l'actualitat.

Persona constant i disciplinada en els entrenaments ha estat un baluard molt important, juntament amb la resta dels seus companys, en els èxits aconseguits pel Club Natació Benicarló, durant els últims anys.

Després d'haver aconseguit durant els últims anys ser campió provincial i autonòmic, principalment en l'estil de braça, l'any 2005, va ser el de la seua consagració al assistir als campionats d'Espanya de Natació.

Va quedar 2n classificat en el rànquing estatal en la prova de 100 m braça. Va obtindre tres mínimes estatals, que li van permetre poder participar en els campionats estatals espanyols a Valladolid. Allí va aconseguir quedar 4t classificat en la final de 100m braça. 8é classificat en la prova final de 200 m braça i, 17é en els 200 m estils. A més vas aconseguir la medalla de bronze en els relleus 4x100 estils, formant part de la selecció valenciana en els mateixos campionats.

Enguany tornarà als campionats d'Espanya on esperem repetisca o millore aquests èxits representant a la natació benicarlanda

José María García Coscollano, persona vinculada a l'esport

El passat dissabte 24 de juny es va celebrar als jardins del Parador de Turisme la Gala de l'Esport, un esdeveniment que homenatja cada any la trajectòria dels esportistes benicarlandos. Pel que fa a la persona vinculada a l'esport, el guanyador va ser José María García Coscollano. Membre

del Club Bàsquet Benicarló des del 1993, ha estat capaç de reunir un grup de persones emprenedores amb un únic objectiu: contribuir a millorar la societat a través de l'esport, en aquest cas el bàsquet. La majoria d'esdeveniments que organitza el Club Bàsquet Benicarló tenen a García

Coscollano com a pare i compten amb dues premisses bàsiques: són gratuïts i potencien l'esport entre la gent jove. L'acte va finalitzar amb un aperitiu al Parador amb la presència de les autoritats, reina de les festes i tots els esportistes premiats i nominats.

Es èxits es repeteixen

text REDACCIÓ

De forma impressionant es van comportar els nostres nadadors i nadadores en el Campionat Autonòmic de Promeses anys 95 i 96 celebrat en la piscina municipal d'Elx el 24 de juny. Van acudir 269 nadadors i nadadores de 33 Clubs de la Comunitat Valenciana, tots ells amb les mínimes corresponents. Els nostres nadaors i nadadores aconseguiren un total de 5 medalles, en 400 m lliures Paula Gil Jovani (bronze), amb 5:40.66 i, Albert Astor Capafons (plata) amb 5:30.82. Per equips, el relleu masculí van aconseguir 2 medalles de bronze en 4 x 100 estils amb un temps de 5:59.19 (Ferrán Marzá, Albert Astor, Carlos Fuente i Alberto Año) i en 4 x 100 lliures 5:17.51 (Manuel Montserrat, Ferrán Marzá, Albert Astor i Carlos Fuente). En relleus femenins 1 bronze en els 4 x 100 lliures 5:16.89 (Paula Gil, Marina Herrero, Blanca del Olmo i Lucía Piñana). Van participar: Claudia Campos, Blanca del Olmo, Marina Herrero, Paula Gil, Lucía Piñana, Carlos Fuente, Alberto Año, Ferrán Marzá, Jordi Curto, Albert Astor, Manuel Montserrat i Antonio Bueno. El Club Natació Benicarló va quedar en la taula general 4t classificat en categoria femenina i 5é en categoria masculina.

I el diumenge 25 de juny en la travessia de la Platja El Fortí a Vinaròs, Ferrán Remolina va celebrar el seu recent nomenament com a millor esportista de Benicarló amb el primer lloc de la travessia gran en la seua categoria any 92. Així mateix Miguel Piñana va aconseguir el 3r lloc any 90. En dones el podium va

ser íntegrament Benicarló amb Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra i María Coll en 1r, 2n i 3r lloc, respectivament (any 94), de la travessia mitjana. Van participar: Miguel Piñana, Ferrán Remolina, Ximo Bueno, Vicent Prats, Inmaculada Cerdá, María Coll, Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra, Margarida Bueno, Blanca del Olmo i Lucía Piñana.

I també va ser emotiva la despedida de la temporada en la piscina del Club de Tennis, dels més menuts. Un gelat i una medalla van ser el premi lliurat pels seus entrenadors, Isabel i Paco, a l'esforç de tota una temporada d'entrenaments en l'escola del Club de la piscina de Mabel. La fornada de futures i futurs nadadors està servida.

Jana Belmonte Celades, la millor esportista del CHB

text C.H.B.

Aquest cap de setmana va tenir lloc en els jardins del Parador de Turisme de Benicarló la Gala de l'Esport que cada any organitza l'Ajuntament de la nostra ciutat. Una selecció dels millors esportistes benicarlondos estaven presents per a rebre el reconeixement de les nostres autoritats al esforç i la dedicació d'aquests esportistes que han aconseguit els més difícils reptes. Ells son admirats per la base, per molts joves i pel públic en general que es desplaça a aplaudir-los en cadascun dels nombrosos clubs que tenim a la nostra ciutat.

Dins del món de l'handbol, l'esportista més admirada per tota la base i que el Club Handbol Benicarló ha presentat com a millor esportista homenatjada 2005 ha segut Jana Belmonte Celades. Ja fa 12 anys que Jana està a València lluitant i recollint molts triomfs però en el Club ningú s'ha oblidat d'ella.

Jana va començar a jugar l'handbol en el Col·legi Jaume I de la mà de Pepe Forés. En acabar el col·legi, Jana va seguir jugant durant 4 temporades (1990-1994) amb els diferents equips del Club Handbol Benicarló. Una vegada acabats els estudis en l'Institut Ramón Cid de Benicarló, durant l'estiu del 94, la nostra esportista se'n va anar a València on va cursar la llicenciatura en Ciències de l'activitat física i l'esport. Després de jugar durant 6 temporades (1994-2000) en 1ª Divisió Nacional, aquests darrers anys

(2000-2006) Jana ha estat jugant en la màxima categoria de l'handbol femení: la Divisió d'Honor o la Lliga ABF. Aquesta darrera temporada ha segut la més victoriosa de la seva carrera esportiva ja que Jana ha quedat Campiona de Lliga i Campiona de la Copa de la Reina.

Així doncs, en aquesta darrera temporada, Jana s'ha proclamat campiona de lliga de Divisió d'Honor amb el Cementos La Unión de Riba-roja, aconseguint el títol de campiona de la Lliga "Costa Blanca ABF" (2005/06). Amb la seua victòria enfront del conjunt de l'Elda Prestigi, l'equip valencià del Cementos La Unión de Riba-roja es va proclamar per primera vegada en la seva història Campió de la Lliga COSTA BLANCA - ABF. Aquest títol ha servit de colofó a la magnífica temporada realitzada per aquest gran equip, on la regularitat del seu joc i resultats ha sigut la seva arma més decisiva.

És la primera vegada que una jugadora de Benicarló aconsegueix un títol de lliga en un esport de conjunt de categoria absoluta. La trajectòria de Jana és un model per als nostres joves i esperem que molts puguin seguir les seves traces. Tot el Club Handbol Benicarló, des del president Enric Bayarri fins al subdelegat dels Ports-Maestrat Pepe Forés (que va ser durant diversos anys el seu entrenador), passant per tots els seus amics i gent benicarlonda, volem donar-li la enhorabona a la nostra més admirada esportista.

III Torneig Internacional d'handbol de Peniscola

text C.H.P.

Aquest proper cap de setmana començarà la tercera edició del Torneig Internacional d'Handbol de Peniscola. El dia 2 de juliol arrancarà el Torneig amb la concentració i Desfilada dels participants per Peniscola, que començarà a partir de les 19:30 hores. La Desfilada dels participants arribarà fins el Palau de Congressos per a celebrar, a partir de les 20:30 hores, l'acte d'inauguració, i tots els assistents rebran un detall del Torneig. En aquest acte contarem enguany amb la presència d'una de les màximes personalitats dins de l'handbol, Juan de Dios Román, que es desplaçarà des de Ciudad Real per estar amb nosaltres. També serà aquesta l'ocasió per lliurar els premis del Concurs de Dibuix. A continuació, al voltant de les 21:30 hores, tindrà lloc la ja tradicional Festa d'inauguració amb barbacoa gratuïta per a tots els assistents al Casal Municipal de la nostra ciutat.

La competició començarà el dilluns en el Pavelló municipal, a partir de les 9:00 del matí fins les 21:30

hores, amb un descans al migdia per anar a dinar. Després de la competició, a partir de les 21:30 hores, els nostres participants podran gaudir totes les nits al Casal Municipal d'un sopar gratuït.

A més de les propostes culturals com la visita del Castell i dels jardins o la ruta a la Serra d'Irta, el Comitè d'organització del Torneig vol recordar el Concurs de fotografia obert per a tots, així com el sopar del divendres dia 7 de juliol a partir de les 21:30 hores que consistirà en una Paella Monumental en el Casal Municipal al que tot el públic està convidat.

El final de la festa començarà el divendres a la vesprada amb el lliurament de trofeus a les categories inferiors i prosseguirà el dissabte dia 8 de juliol amb les finals dels sèniors i lliurament dels trofeus. Paral·lelament, el dissabte pel matí començarà el Torneig d'handbol platja amb el posterior lliurament de trofeus per la vesprada.

Finalment, com a cloenda del Torneig, farem la festa al Casal Municipal amb la tradicional barbacoa i el concert previst al voltant de les 23:30 hores.

EL BENICARLÓ COMENÇA A MOURE'S PER CONFECCIONAR UN EQUIP COMPETITIU DE CARA A LA PROPERA TEMPORADA. PERÒ AQUEST TÍTOL TAN LLARG POTSER SIGA ENGANYÓS...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No he de justificar res, però tractaré de no ferir sensibilitats. Espanya acaba de ser eliminada del Mundial d'Alemanya i qualsevol referència al tema haurà de tindre el tacte necessari perquè no se'n ressentia el moll de cap os de ningú. És clar que podria fer sang amb comentaris sobre el "sí, sí, sí, nos vamos a Berlín" o "esta noche jubilamos a Zidan" o fins i tot a algú se li podria encollar la mínima al·lusió als incidents hi haguts a la capital del Regne (del de veritat, no del de pa sucats amb oli) després de la derrota contra la selecció del tal Domenech. No, no és d'això del que vull parlar.

A tots aquests excessos verbals i iracunds ens tenen acostumats les aficions del món sencer. A mi, el que de veritat m'ha deixat corprès del que he vist per la tele ha estat l'estètica de les vestimentes del públic. No només dels seguidors espanyols, que també, sinó en general el to quixt predominant a les grades. Ací se'n veu un amb una perruca símil els Jakson Five de la seua millor època, tota a colorins, ben coenta i llampant. Més enllà, o al costat mateix, n'hi ha vuit o deu amb les galtes pintades amb els colors de la seua bandera emulant els pobres indis de les pel·lícules de vaquers. Però entre tots en destaca un amb la perruca i, animal, tota la cara (parpelles, morranderes, fosses nasals incloses) pintada amb la bandereta. I la jove guapeta de cara que ha cercat el realitzador i li ha fet un marcatge que

És clar que l'afició espanyola ha donat la nota.

ni Puyol a Xetxenco i que surt una i una altra vegada envoltada amb la bandera d'Equador, Ghana o, per suposat, Brasil (ordre e progreso). Sembla una competició per vore qui és capaç d'exhibir més dosis de mal gust. I encara gràcies que es comprén que no hi ha pogut anar Dinamarca perquè aquests són especialistes a posar-se uns cascots amb unes banyes més grans que les del pobre Islero.

És clar que l'afició espanyola ha donat la nota. A tots els espècimens abans esmentats (això sí, amb diversitat de banderes; ara amb un bou d'Osborne, ara amb l'àguila imperial o ara amb l'escut constitucional) hem afegit i per tant col·laborat a engrandir l'univers de la poca lliga i fins i tot diria de la mala folla amb dos característics propis i intransferibles. Per un costat amb la senyora disfressada més o menys de folclòrica amb el seu vestit de sevillana i sobretot amb el senyor pseudo-transfigurat gràcies a un avortament de traje de luces torero. Déu meu, quin poc sentit del ridícul. De veritat que no recordo en tota la meua vida un cosa semblant. Ni en cap dels espectacles còmicotaurino-musicals que he tingut ocasió de contemplar. Ni Llapisera, ni Arévalo, ni el Terrible Manolín ni Pablo de Celis "El Bombero Torero" gosarien a posar-se una cosa tan grotesca

per fer riure. Més en diré. Ni el mateix Toronto (paradigma de la impudícia taurina amb els seus monos toreros) seria capaç de canviar el seu tradicional abillament de xinès del todo a cien per una cosa tan desubatanciada. Coses d'aquestes haurien d'estar prohibides. I no n'hi havia un, no. Fins i tot se'n veien amb una espècie de capot perpetrant veròniques bufes a un banyut imaginari (el de la bandera seria?). Ah, em ve a la memòria un senyor que es feia dir "el Loco del Matarranya" que tots els anys anava a Madrid a presenciar el sorteig de la grossa de Nadal amb tota la roba coberta de botons de colorins, fins i tot amb un barret de copa cobert de botons de colorins. No pot ser, no podem sortir de casa sense donar-nos a conèixer. Per sort, de guàrdies civils no se'n van vore tants. També n'hi havia, però no suficients com per no passar desapecebut en aquelles mars d'extravagàncies. vore qui tici r suposat, Brasil (ordre e progreso). una i una altra vegada envoltada amb la bandera d'

De conclusió sociològica o alguna cosa semblant no em veig amb cor de treure'n cap. No està al meu abast reflexionar sobre si tanta bandera és una mostra de nacionalisme excluyente, de patriotisme o de què. Algú amb més senderi que jo d'aquesta mateixa casa segur que en dirà alguna cosa.

El Benicarló, doncs, bé. La setmana que ve ja estarem al mes de juliol i ja podré parlar sobre fitxatges, baixes, negociacions, transferibilitats i intransferibilitats i similars.

¡MOLTES GRÀCIES SUSI !

El passat dissabte 24 de juny en els Tallers Serrat de Peníscola va tenir lloc un sopar, en el qual els pares van agrair a la professora Susi Escura de 3r d'Infantil del Col·legi de la Consolació la gran tasca educativa demostrada durant aquests 3 anys.

La nit va ser molt agradable, i els xiquets van gaudir molt amb les activitats desenvolupades, destacant el conte de bruixes i dracs que els xiquets van seguir amb especial interès malgrat la por que sentien, degut a la magnífica posada en escena demostrada pels pares que hi van participar.

Al finalitzar la nit, la professora va tenir paraules d'agraïment tant als pares com als xiquets per la col·laboració prestada.

EMISSORA MUNICIPAL

107.3

RADIO
BENICARLÓ

En el debat, tu comptes

A partir del 14 de juliol, un nou programa a Ràdio Benicarló et permetrà **donar la teua opinió.**

Les línies de telèfon estaran obertes a la teua participació **cada divendres de 12.00 a 12.30h.**

Participa!

La recepta de Restaurant Encenalls

3

Llobarro a l'espàtla

- **Ingredients:** Llobarro 350/400 grams per persona, tomata ratllada, pimentó dolç, alls laminats, anells de ditet, oli d'oliva suau, vinagre i sal.

Elaboració: Netegeu el peix de tripes i escames. Repasseu amb aigua i obriu-la per la meitat. Col·loqueu el llobarro en una safata de forn i poseu en aquest ordre la sal, la tomata ratllada, un poquet d'oli i al forn. Talleu els alls en làmines i els ditets en anells. Afegiu-ho a una paella amb oli d'oliva i el vinagre i dueu-ho a fregir fins que l'all agafe un color fosc avellana.

- **Presentació:** Poseu en una safata el llobarro. Empolvoreu amb el pimentó dolç i tireu-li pel damunt el sofregit d'all i didet. Guarniu amb verdures a la planxa.

Dibuixem un món de **COLORS**

Setmana per la sostenibilitat del 3 al 9 de juliol a Benicarló

Tallers per a xiquets i xiquetes de 3 a 12 anys
Activitats i jocs per a tota la família

De Dilluns a Divendres:

A la PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ. De 16:00 a 20:00h.

Dissabte i Diumenge:

A la PLATJA DEL MORRONGO

De 10:00 a 13:00h

i de 16:00 a 19:00h.

Regidoria de Medi Ambient

www.ajuntamentdebenicarlo.org

BIODIVERSITAT AIGUA ENERGIA ALTERNATIVA MOBILITAT RESIDUS

